

Opponenecia

Nagy Gábor diplomatervéhez.

A téma: egy 10 éve bezárt, 100 éves moziépület revitalizációja Kecskemét belvárosában. A műemlék épület hasznosítása valós igény, a koncepció -a mai kor igényeinek megfelelő multifunkcionális kulturális központ létrehozása- meggyőző.

A helyszín: a város főterére vezető széles, többsávos út, amellyel az eredeti épületet –nem túl szerencsésen- párhuzamosan telepítették, így annak hosszú oldalhomlokzata néz arra, és gyakorlatilag nem is 'kommunikál' vele. Ráadásul az épület hosszhomlokzatai mentén megjelentek a különböző korok toldalék ráépítései.

A hallgató által követett 'metodika' több szempontból is helytálló. A régi épületet 'megtisztítja' a toldalékoktól, és az új beépítés kezeli a főúttal való kapcsolatot is. Az alárendelt oldalhomlokzat helyett egy új 'főhomlokzat' fordul majd az út felé, a doboz-szerű új tömeg 'lebegése' lehetőséget teremt egy fajta közterületi kapcsolatra is, a lesüllyesztett bejárati terület és a kávézó terasz által.

Az alaprajzi és funkcionális elrendezés letisztult: a terv a régi épület belső kubaturáját egy egységként kezeli, a befüggesztett technikai-vetítő doboz jó ötlet, azonban a régi főbejárat 'részleges lezárása' a 'filmmúzeummal' nem biztos, hogy szerencsés. Az új tömeg egy közlekedősávval kapcsolódik a régihez, ez a konzekvens megoldás biztosítja a 'bővítmény' oldalirányú ellebegtetését is, azaz annak képletszerűségét.

Ahogy a tömegalakítás, a homlokzatképzés is a régi-új kontrasztjára épít. Az új rész üvegfelületei és acél-lemez burkolatos homlokzata egy bevett 'recept' erre, korunk építészeti eszköztárából. De a választás ez esetben jól indokolható is: a valódi vetítógépházaz mozik világához illik a fekete fémdoboz-koncepció.

A tervet elfogadásra javaslom.

Bp. 2011.06.17.

Sólyom Benedek DLA